

[Gert Petersen]

ind ved forskellige forlig med de borgerlige partier tidligere her i tinget, efter vores opfattelse kun i meget beskedent omfang har været brugt til noget positivt.

Men fordelingsproblematikken er også temmelig afgørende. Da vi derfor skulle drøfte afgiftspakken, fremførte jeg ved første behandling af alle disse afgifter især en kritik af nogle bestemte afgifter. Jeg udtrykte betænkelighed ved olieafgiften, og jeg udtrykte meget stor betænkelighed ved afgiften på tobaksvarer og øl og tilføjede samtidig, at dette med at kalde dem gifikatter dækker i vid udstrækning over noget hykleri. Alle varer kan misbruges, det kan øl også, det kan cigaretter også. Alt dette kan misbruges, men under alle omstændigheder vil der dér som i så mange andre tilfælde være tale om et dagligdags og ofte temmelig bundet forbrug, sådan at en kraftig beskatning dér virkelig vender den tunge ende nedad. Derfor har vi især været kritiske over for disse afgifter, og derfor er vi tilfredse med, at afgiftspakken for årene 1982-83 er blevet lettet med ca. 1.260 mill. kr. - med den tilføjelse, at vi også fra SFs side er villige til at se på olieafgiftsproblematikken til efteråret, hvis der virkelig er sket et stort prisfald på olie. Men vi vil altså ikke være med til at lægge noget ovenpå med det nuværende niveau for oliepriserne.

De løsninger, som man nu har lavet i løbet af de sidste dage, indeholder for os både negative og positive elementer. Jeg synes, det bør være en del af et partis stil, når man har været med i den slags løsninger, også at redegøre for, hvad man anser for negative elementer, i stedet for bare at gå rundt og rose det hele.

Vi mener, at jobskabelsesloven på visse måder er positiv, for så vidt som den åbner op for offentlig produktion, for så vidt som den indfører begrebet samfundsnytte som målestok for igangsættelse af produktion. Det er det, som de borgerlige partier er så forfærdede over. Men vi mener samtidig, at det er overordentlig beklageligt, at der stadig er elementer af det såkaldte løntrykkercirkulære i jobskabelsesloven, og at 25 års grænsen blev indført af det radikale venstre. Vi mener, det er overordentlig beklageligt, og vi vil ikke lægge skjul på, at vi bestandigt vil kæmpe for at få ophævet denne 25 års grænse, og vi vil kæmpe for at få fjernet dette løntrykkercirkulære og de virkninger, som

det måtte have på dette som på andre områder.

Det var i øvrigt først og fremmest, fordi vi var utilfredse med jobskabelseslovens endelige udformning - ikke utilfredse nok til at stemme imod den, fordi den trods alt er et fremskridt, trods alt giver flere arbejdspladser, men alligevel utilfredse - at vi ønskede at beskære det samlede provenu, som vi skulle skaffe frem, altså omkostningerne. Vi syntes simpelt hen ikke, at loven var så meget værd, som man lagde op til fra regeringens side.

Et andet punkt, hvor vi er utilfredse, det er jo ikke nogen hemmelighed, er indekseringen, som godt nok nu er blevet indskrænket til et år, hvilket vi støttede for at undgå en videreførelse af indeksering og fastslåen af den som princip.

Endelig er vi, som jeg har sagt det tidligere, utilfredse med det generelle tilskudssystem til arbejdsgiverne, som man anvender. Det er særlig grelt, når det drejer sig om EFG-praktikpladserne, men det gælder også de øvrige ordninger. Det er altså den metode, der kan skabes flertal for i øjeblikket her i folketinget. Det må vi se i øjnene. Derfor er vi gået med for dog at få disse arbejdspladser og uddannelsespladser stablet på benene. Det skylder vi de mennesker, der har valgt os ind i tinget. Men jeg vil samtidig sige, at vi anser det for at være en relativt dårlig metode. Der findes betydelig bedre metoder, som vi vil slås for, som vi vil agitere for, og som vi vil prøve på at skabe et flertal for. Det er det sidste, der er det afgørende. Forudsætningen for, at dette kan lade sig gøre, er, at arbejdsløsheden reduceres, og de initiativer, vi har støttet, bidrager rent faktisk til en reduktion af arbejdsløsheden.

Forudsætningen er naturligvis også, at vores socialistiske ideer styrkes i befolkningen, ideerne om solidaritet, om brud med kapitalens logik og netop dette, indførelse af dette princip om at satse på samfundsnytte i stedet for bare på profit.

Men der er naturligvis også - det er fremgået af hele vores vurdering - en række tilfredsstillende momenter.

For det første mener jeg, at der, som jeg var inde på tidligere, i det forløbne halve år vitterlig er taget en række initiativer på beskæftigelses- og uddannelsesområdet. Jeg er ikke i tvivl om, at man når op på omkring et